

nejistoty, chudoby, porušování lidských práv, nepříznivých dopadů klimatu a z důvodu dopadu přírodních katastrof tak, jak je vyjmenována Newyorská deklarace, nebudou je členské státy moci vyhostit zpět do jejich zemí původu, protože by tím porušily lidská práva. Státy dále mají podporovat dobrovolné návratové a reintegrační programy, které mají zaručovat, že s návraty migranti skutečně souhlasí, a které mohou zahrnovat sociální, právní a finanční podporu. Migrantům musí být poskytnuta možnost čerpat všechny opravné prostředky, a prostředky v souladu s řádnými zárukami procesů a s dalšími závazky vyplývajícími z mezinárodního práva v oblasti lidských práv.

Legalizace ilegálních přechodů hranic: Snaha zlegalizovat ilegální přecházení hranic je obsažena již v Newyorské deklaraci. **Signatářské státy měly do budoucna zvážít revizi politik, které kriminalizují přeshraniční pohyby, tedy přecházení státních hranic.**

Imunita neziskových organizací: Globální pakt o migraci, který se vztahuje na migranty, nikoliv na uprchlíky, **žadává členským státům OSN povinnost poskytnout humanitární pomoc každému a tato pomoc prováděná neziskovými organizacemi nesmí být kriminalizována. Neziskové organizace tím získají de-facto imunitu.** Postupy humanitární pomoci nejsou nikterak konkretizovány a lze pod ně zahrnout v podstatě cokoliv, čímž se stávají velmi rizikovými a zneužitelnými. Neziskové organizace budou mít po přijetí Globálního paktu o uprchlících volné ruce nejen k přípravě a plánování, ale i k realizaci programů pro uprchlíky a migranty a pravomoc v přerozdělování financí.

Bezpečnost: V otázce bezpečnosti hostitelského státu nabízí Globální pakt o uprchlících jen **postupy založené na registraci a dokumentaci příchozích uprchlíků a vytvoření databází s údaji o uprchlících.** Globální pakt nenabízejí žádná řešení v otázce bezpečnosti v případech, kdy si státy třetích zemí detailní informace o svých obyvatelích nevedou, a pokud ano, tak nejsou

vázány žádnými mezinárodními smlouvami k poskytování těchto údajů jiným zemím a tyto informace tak většinou jiným státům nevydávají.

Financování: Signatářské státy budou po přijetí Globálního paktu o uprchlících uvolňovat finanční zdroje pro státy, které uprchlíky přijímají. Vzhledem k tomu, že se Globální pakt týká i mimoevropských států, budou tyto prostředky uvolňovány i pro tyto státy. **Toto financování má být pružné, soustavné a víceleté.** Financování má být nad rámec pravidelných (stávajících) programů, a mohou být i formou půjček nebo grantů tak, aby byly pro státy, které přijaly velký počet uprchlíků, výhodné. **Financování je založené i na principu, kdy stát bude půjčovat peníze jinému státu..**

Cenzura: S přijetím Globálních paktů signatářské státy přijímají i cenzuru na informace týkající se migrantů a migrace, **protože se státy zavazují "k šíření a shromažďování objektivních a jasných zpráv založených na důkazech o výhodách a výzvách migrace" a potírání šíření informací, které vytvářejí negativní vnímání migrantů.** Globální pakt o migraci zavazuje signatářské státy informovat pouze o pozitivních migrace, negativa jsou vnímána jako projev rasismu a xenofobie.

CHCETE SE DOZVĚDĚT VÍCE O GLOBÁLNÍCH PAKTECH? NAVŠTIVTE NAŠÍ WEBOVOU STRÁNKU A NÁŠ FACEBOOK. ZDE SI MŮŽETE ZAŽÁDAT O LETÁKY A POMOCI TAK INFORMOVAT DALŠÍ OBČANY.

ČEST, SVOBODA, RESPEKT

Chudnická 1059/30 - Praha – Hostivař - 102 00

Email: info@mojehrdost.cz

Web: <https://csr.mojehrdost.cz/>

<https://www.facebook.com/cestsvobodarespekt/>

BANKOVNÍ SPOJENÍ:
TRANSPARENTNÍ ÚČET
Číslo účtu: 2601071823 / 2010
IBAN: CZ0820100000002601071823
BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

BĚŽNÝ ÚČET
Číslo účtu: 2101072045 / 2010
IBAN: CZ0220100000002101072045
BIC/SWIFT: FIOBCZPPXXX

STOP GLOBÁLNÍMU KOMPAKTU

"... a

z ilegální migrace uděláme migraci legální."

Kancléřka Spolkové republiky Německo Angela Merkel 31.12.2016

STOP GLOBÁLNÍM PAKTŮM

Národní migrační a azylová politika musí zůstat zachována.

Globální kompakt: Ve dnech 10. a 11. prosince 2018 budou členské státy na vrcholném setkání představitelů členských států OSN v Maroku přijímat **Globální pakt o bezpečné, řízené a pravidelné migraci a Globální pakt o uprchlících**, které jsou postaveny na přístupu, že migrace je základním lidským právem každého migranta (nikoliv uprchlíka), což de-facto znamená **povinnost členských států přijmout a postarat se na svém území o každého, kdo nejen opustí své domovy z důvodu přímého ohrožení na životě v důsledku válečného konfliktu nebo v důsledku politického pronásledování, ale i o lidi, kteří své domovy opouštějí v důsledku špatné finanční, zdravotní a nebo sociální situace** tak, jak uvádí Agenda 2030 pro udržitelný rozvoj a Newyorská deklarace o migrantech a uprchlících, ve které se členské státy OSN v září 2016 dohodly na zpracování a přijetí Globálních paktů.

Globální pakty nejsou nastaveny tak, aby nelegální migraci utlumily nebo jí zabránily, naopak **migraci - i masovou - podporují a nelegální migraci legalizují** přesunutím prostředků a mechanismů řízení z ilegálních převaděčských skupin (pašeráků lidí) na členské státy, legální mezinárodní instituce, neziskové organizace a soukromý sektor.

Má-li si Česká republika zachovat vlastní rozhodovací pravomoci v otázce migrace a poskytování azylu, měla by postupovat jako maďarská politická reprezentace a politická reprezentace USA a Globální pakty v žádném případě nepřijímat a též by měla odstoupit od Newyorské deklarace o migrantech a uprchlících.

Migrační politika založená na lidských právech: Globální pakt o migraci vychází mimo jiné z Všeobecné deklarace lidských práv, členské státy se v paktech zavazují na základě lidských práv ke stejnému přístupu jak k uprchlíkům, tak k migrantům. S přijetím Globálních paktů členské státy přijmou i zodpovědnost za migranty, za jejich životy a jejich blahobyť. **Jednou ze zásad řízení migrace je orientace na lidi, kde členské státy mají přejmout zodpovědnost za "blaho" migrantů, a to i ve všech fázích jejich přesunů.** Globální pakt o migraci naprosto ignoruje skutečnost, že zodpovědnost za své občany nesou především

země (státy) jejich původu. **Provádění Globálních paktů bude mít největší dopad na evropské státy.**

Přerozdělovací mechanismus: Globální pakt o uprchlících, který upravuje přístup k přijímání uprchlíků, **obsahuje i přerozdělovací mechanismus**, který je v souvislosti s Dublin IV. znám pod pojmem povinné kvóty na přerozdělování uprchlíků. V Globálním paktu o uprchlících je přerozdělovací mechanismus často zmiňován i jako „spravedlivé sdílení zátěže a zodpovědnosti“. V rámci „spravedlivého sdílení zátěže a zodpovědnosti“ si evropské státy mají mezi sebou rovnoměrně rozdělit migranty a uprchlíky, kteří ve velkém počtu přijdou do jednoho státu. Relokace jsou prováděny na základě výpočtů osob Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR), a to přímo z místa, které tento Úřad určí.

Přesídlování: Globální pakt pro uprchlíky zavazuje státy k vytvoření a rozšíření **programů znovusídlování**. Členské státy mají v rámci přesídlování vyhovět ročním potřebám přesídlení určeným UNHCR. Česká republika se na procesu přesídlování dobrovolně podílí v rámci národního programu AMIF již od roku 2008. UNHCR má v procesu přesídlování rozhodovací pravomoci, a to jak v oblasti výběru osob určených k přesídlení, tak v jejich počtu. Česká republika by po přijetí Globálního paktu měla tímto způsobem společně s ostatními signatářskými státy přijmout minimálně 25% ročních potřeb UNHCR. Protože je to UNHCR, která určuje osoby a jejich počet zahrnutý do programů přesídlování, členské státy v této otázce ztrácejí pravomoc. V tomto případě zde odpadá i kontrola určení osob členskými státy, zda-li se jedná o uprchlíky nebo o migranty.

Skupinové uznání statusu osob: Velkým zásahem do národních azylových a migračních politik je takzvané „skupinové uznání“ osob, a to v souvislosti velkých a smíšených pohybů, kde jsou zastoupeni jak uprchlíci, tak migranti. V určování statusu osob by měla být nápomocna odborná skupina kapacit v oblasti azylu spadající pod UNHCR. Na základě rozhodnutí UNHCR potom vyplývá povinnost hostitelského státu **přístupovat ke všem příchozím osobám buďto jako k uprchlíkům, nebo jako k migrantům,**

hostitelský stát tím ztrácí možnost podle vnitřních předpisů určit jejich status na základě individualnosti.

Slučování rodin: Na **přijímání uprchlíků prostřednictvím slučování rodin** se signatářské státy dohodly již v Newyorské deklaraci. Přijetím Globálního paktu signatářské státy závazně přijímají "I. Přílohu Newyorské deklarace - Komplexní rámec pro reakci uprchlíků", který tato rozšíření mechanismů přijímání uprchlíků obsahuje. Po přijetí Globálního paktu o uprchlících budou členské státy Evropské Unie povinny rozšířit programy přesídlování o rozšíření mechanismů sjednocování rodin, a to s podporou UNHCR. Po přijetí Globálních paktů nastane členskými státy nově **povinnost slučovat rodiny nejen uprchlíků, ale i migrantů**, a to hlavně u dětí bez doprovodu a ve všech fázích migrace.

Návratová politika: Přijetím Globálních paktů se členskými státem EU **razantně ztíží vyhošťování migrantů**, protože návratová politika je postavena na dvou pilířích: na dobrovolnosti a zásadě navracení tak, jak stanovuje Newyorská deklarace. Jakékoliv návraty migrantů, ať se jedná o dobrovolné nebo jiné, musí být v souladu s mezinárodním právem v oblasti lidských práv. **Globální pakt o uprchlících staví návratovou politiku pouze na bázi dobrovolných repatriací, a to i pro země původu uprchlíků.** Hostitelské země mají po přijetí Globálních paktů finančně, technicky a jinak podporovat země původu, čímž mají vyřešit příčiny vysídlování a zjednodušit návraty uprchlíků zpět do svých zemí. Přijetím Globálního paktu o migraci bude členskými státem znemožněno tzv. kolektivní vyhošťování. Každý migrant bude muset být posouzen individuálně a vyhoštění bude možné pouze tehdy, pokud bude v souladu s mezinárodním právem v oblasti lidských práv. **Přijdou-li migranti opouštějící své země původu z důvodu hledání nových ekonomických příležitostí, lidé opouštějící své domovy z důvodu potravinové**

